บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสถานการณ์และประเมินความเสี่ยงต่อการพลัดตกหกล้มของผู้สงอาย เพื่อพัฒนาข้อเสนอเชิงนโยบายในชมชน เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed method) เชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ทำการศึกษาตั้งแต่ 1 ตลาคม พ.ศ. 2562 ถึง 31 มีนาคม พ.ศ. 2563 โดยการสำรวจผู้สงอายในชมชน สภาพที่อย่ อาศัย เพื่อประเมินคะแนนความเสี่ยงต่อการพลัดตกหกล้ม กลุ่มตัวอย่างได้แก่ กลุ่มผู้สูงอายุในชุมชนโนนสมบูรณ์ ตำบลโนนสมบรณ์ อำเภอบ้านแฮด จังหวัดขอนแก่น จำนวน 393 คน และการอภิปรายและสนทนากลุ่ม ในกลุ่ม เป้าหมายที่เลือกแบบเจาะจง ได้แก่ นายกองค์การบริหารส่วนตำบล แพทย์ พยาบาลวิชาชีพจากคลินิกหมอครอบครัว และนักวิชาการสาธารณสุขจาก โรงพยาบาลสิรินธร จังหวัดขอนแก่น ในประเด็นที่เกี่ยวข้อง ผลการศึกษาพบว่า ผู้สูงอายุมีประวัติหกล้ม 2 ครั้งใน 6 เดือนที่ผ่านมา ร้อยละ 32.3 ผู้สูงอายุมีค่าคะแนนความเสี่ยงสูง (4-11คะแนน) ร้อยละ 38.4 มีค่าคะแนนความเสี่ยงมีความเสี่ยงต่ำ (คะแนนน้อยกว่า 4) ร้อยละ 61.6 นอกจากนี้ยังพบว่า สถานภาพ สมรส การมีโรคประจำตัว ลักษณะของพื้นบ้าน ด้านการมองเห็น ด้านการทรงตัว และด้านการใช้ยา มีความสัมพันธ์ ้กับการพลัดตกหกล้มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (p<0.05) ซึ่งนำไปสการจัดทำข้อเสนอเชิงนโยบาย ควรมีการประเมิน ความเสี่ยงการพลัดตกหกล้มในกลุ่มผู้สูงอายุอย่างสม่ำเสมอทุก 6 เดือน เพื่อร่วมแก้ไขปัญหาร่วมกับ ทีมสหวิชาชีพ ที่เกี่ยวข้อง ด้านการดแลรักษา ป้องกัน ให้ความช่วยเหลือทั้งผู้สงอายที่ไม่มีความพิการและที่มีความพิการร่วมด้วย เพื่อให้ความช่วยเหลือลดโอกาสการบาดเจ็บจากพลัดตกหกล้ม ควรมีการสำรวจสภาพแวดล้อมในชุมชนเพื่อแก้ไข จุดเสี่ยงในชุมชน นอกจากการสำรวจในครัวเรือน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมกับภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ควรวางแผน จัดหา จัดสรรทรัพยากรเพื่อป้องกันแก้ไขปัญหาอย่างเป็นระบบทั้งด้านการสนับสนนองค์ความร้ กำลังคน งบประมาณ

Abstract

The objective of this study was to assess potential risks and develop policy recommendations for fall prevention among the elderly in the community. It was a quantitative and qualitative mixed method research, conducted at Non Somboon village, Khon Kaen province between 1 October 2019 and 31 March 2020. The quantitative part used a cross-sectional survey for elderly risk assessment among 393 elderly people in the community. The qualitative part using focus group discussion on public policy for elderly fall prevention in community was conducted with the purposive sample stakeholders from sub-district administration organization and Sirindhorn Hospital (family medicine doctor, nurse, and health personnel). The results revealed that 32.3% of the elderly people had fallen twice in the past 6 months and 38.4% of the elderly had high score of fall risk assessment (with scores ranging from 4-11), while 61.6 % of them had low risk score (score <4). Marital status, underlying medical conditions, floor surface, visual acuity, body balance, and medication intake were found to be associated with the elderly fall with statistical significance (p < 0.05), thus leading to the development of these policy recommendations. It is therefore recommended that fall risk assessments should be included in health assessment for the elderly at every 6-month interval and plan to solve problems with multidisciplinary team involved in care, prevention and assistance for the elderly both with and without disabilities to reduce the risk of fall. The multidisciplinary team should be involved in community environment survey in order to improve the high-risk points in public spaces in addition to household survey. The sub-district administration organization and related agencies should have the plan in place for resources management to prevent and solve problems systematically, including capacity building, knowledge, human resources, and budgets. Furthermore, they should support the existing mechanism of the district health board committee in setting policy and strategic plan for prevention and solving problems of aged society in the future.

Correspondence: Supattra Simmatan E-mail: supattra5264ple@gmail.com

คำสำคัญ	Keywords
การประเมินความเสี่ยง,	risk assessment,
การป้องกันการพลัดตกหกล้มในกลุ่มผู้สูงอายุ	fall prevention for the elderly